

Sygn.akt II K 249/16

WYROK ŁĄCZNY **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

dnia 16 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy – w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant : sekr.sąd.Alicja Rutka- Fijałkowska

w obecności Prokuratora Rejonowego w Nidzicy Arkadiusza Szulca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30.11.2016r., 21.12.2016r., 16.01.2017r.

sprawy :

J. J., syna H. i I., urodzonego (...) w R.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 17.10.2014r. w sprawie sygn. akt II K 622/14 za przestępstwo z art.280§1 k.k. i in. na karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniu 04.07.2014r.;

2) wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 21.11.2014r. w sprawie sygn. akt V K 612/14 za przestępstwo z art.217§1 k.k. i in., na karę 10(dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniu 27.04.2014r.;

3) wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 27.01.2016r. w sprawie sygn. akt II K 228/15 za przestępstwa z art.286§3 k.k. i in., na karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

ORZEKA :

I. na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art.85a k.k. i art.86§1 k.k. w zw. z art.87§1 k.k. łączy wymierzone skazanemu **J. J.** kary orzeczone prawomocnymi wyrokami :

a) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 17.10.2014r. w sprawie sygn. akt II K 622/14 karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności

b) wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 21.11.2014r. w sprawie sygn. akt V K 612/14 karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności przyjmując jeden miesiąc kary ograniczenia wolności za równoważny 15 dniom pozbawienia wolności;

c) wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 27.01.2016r. w sprawie sygn. akt II K 228/15 karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

i wymierza karę łączną 2(dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ;

II. na podstawie art.577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu karę dotychczas odbyłą oraz okresy zaliczone na poczet kary w połączonych wyrokach , t.j. 27.04.2014r. i 04.07.2014r.;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach , a nie objęte niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania ;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw.S. S. kwotę 336 (trzystu trzydziestu sześciu) zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości .

z/

1.(...)

2.(...)

(...)(...)

Sygn.akt II K 249/16

UZASADNIENIE

Biorąc pod uwagę zakres wniosku obrońcy skazanego (k.47) Sąd ograniczył uzasadnienie do kwestii wymiaru kary łącznej (art.423§1a k.p.k.)

Wymierzając karę łączną Sąd brał pod uwagę w pierwszej kolejności wysokość orzeczonych kar jednostkowych, które wyznaczają granice możliwej do orzeczenia kary łącznej.

Jak wynika z art.86§1 k.k. „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy”.

W konkretnych okolicznościach przedmiotowej sprawy granice te wyznacza z jednej strony podlegająca łączeniu kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 17.10.2014r. w sprawie sygn. akt II K 622/14 w wysokości 2 lat pozbawienia wolności i z drugiej strony suma kar podlegających łączeniu (przy uwzględnieniu reguły z art.87§1 k.k.) , t.j. 2 lata i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną w tych granicach Sąd brał pod uwagę wagę poszczególnych czynów i stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu przestępstw oraz uprzednią – wielokrotną karalność skazanego (k.11-12).

W tym zakresie wskazać należy na relację pomiędzy najpoważniejszym z przypisanych mu czynów – rozbojem (II K 622/14 – k.15-16), a pozostałymi, zdecydowanie drobniejszymi : pomocnictwie w oszustwie na kwotę 310 zł (II K 228/15 - k.8) i naruszeniu nietykalności cielesnej innej osoby (V K 612/14). Podkreślić również należy stosunkowo daleko idącą zbieżność czasową poszczególnych przestępstw popełnionych odpowiednio 4.07.2014r., 26.03.2014r. i 26.04.2014r., a więc na przestrzeni 5 miesięcy.

Waga poszczególnych czynów i zbieżność czasowa ich popełnienia, przemawia zdaniem Sądu za wymierzeniem kary łącznej w granicach zbliżonych do absorpcji.

Jak wskazywano w dotychczasowej (t.j. wypracowanej przed nowelizacją wprowadzonej 01.07.2015r.) doktrynie i orzecznictwie kara łączna powinna być **tym bliższa systemowi absorpcji, im większe jest podobieństwo realnego zbiegu tych przestępstw do zbiegu pozornego**. Podobieństwo takie zachodzi zwłaszcza wtedy, gdy jedno z przestępstw objętych zbiegiem realnym dominuje w ocenie całości zbiegu lub gdy między zbiegającymi się przestępstwami zachodzi ścisły **związek przedmiotowy**, przejawiający się w ich bliskości czasowej, (...) (wyr. SA w Katowicach z 8.3.2001 r., II AKA 59/01, Prok. i Pr. 2002, Nr 3, poz. 21; wyr. SA w Białymstoku z 29.9.1998 r., II AKA 98/98, OSAB 1998, Nr 4, poz. 13; wyr. SA w Łodzi z 9.5.2001 r., II AKA 63/01, Prok. i Pr. 2002, Nr 7–8, poz. 20; wyr. SA w Krakowie z 19.1.2005 r., II AKA 274/04, KZS 2005, Nr 1, poz. 14; wyr. SA w Krakowie z 20.9.2012 r., II

AKA 168/12, KZS 2012, Nr 10, poz. 39; wyr. SA w Krakowie z 19.12.2012 r., II AKA 238/12, KZS 2013, Nr 2, poz. 48; wyr. SA w Gdańsku z 6.9.2012 r., II AKA 256/12, Legalis; wyr. SA w Lublinie z 27.4.2006 r., II AKA 80/06, Legalis; wyr. SA w Poznaniu z 29.11.2012 r., II AKA 245/12, Legalis; wyr. SA w Szczecinie z 18.4.2013 r., II AKA 64/13, Legalis; wyr. SN z 9.1.2013 r., III KK 346/12, Legalis; L. Tyszkiewicz, w: Kalitowski i in., Kodeks karny, s. 262).

(Kodeks Karny Komentarz - red. prof. dr hab. A. G., prof. dr hab. K. W.)

Jako jednak bardzo istotne dla wymiaru kary łącznej Sąd uwzględnić musiał wskazane w art.85a k.k. dyrektywy „wiodące” wymiaru kary łącznej, t.j. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu opinia skazanego z zakładu karnego (k.18) jakkolwiek nie może być uznana za bardzo pozytywną przede wszystkim z uwagi na brak krytycyzmu, nie wskazuje na pogłębiającą demoralizację.

Warto wskazać , że skazany nie był karany dyscyplinarny, prezentuje regulaminową postawę wobec przełożonych, zgodnie funkcjonuje wśród współosadzonych i w dobrym stopniu przestrzega porządku i dyscypliny.

Zdaniem Sądu przy uwzględnieniu powyższych okoliczności, ale również mając na względzie względy ogólnoprewencyjne orzeczona kara łączna w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy nie może być uznana rażąco surową ani też rażąco łagodną.

SSR Krzysztof Bieńkowski

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2.(...)

- (...)

3.(...)

(...).(...)